

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3875/2023
08.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Владиславе Милићевић, Иване Рађеновић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милован Ђурић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Радослав Тадић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6640/21 од 01.12.2022. године, у седници одржаној 08.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6640/21 од 01.12.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6640/21 од 01.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву П 39/21 од 12.10.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име дуга исплати 35.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом почев од 23.06.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за исплату 6.000 евра на име накнаде штете у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом почев од 23.06.2021. године до исплате као и у делу за исплату законске затезне камате на износ до 10.000 евра почев од 24.12.2019. године па до 23.06.2021. године, на износ од 20.000 евра почев од 11.01.2020. године до 23.06.2021. године и на износ од 5.000 евра почев од 11.01.2021. године до 23.06.2021. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 184.365,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6640/21 од 01.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је тужена обавезана да тужиоцу исплати износ од 35.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Вишег суда у Ваљеву П

39/21 од 12.10.2021. године у преосталом делу става првог изреке тако што је тужена обавезана да тужиоцу исплати законску затезну камату на досуђени износ главног потраживања почев од 23.06.2021. године до исплате у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом трећим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу става другог изреке тако што је обавезана тужена да тужиоцу на износ од 10.000 евра исплати законску затезну камату почев од 24.12.2019. године до 22.06.2021. године на износ од 20.000 евра исплати законску затезну камату почев од 11.01.2020. године до 22.06.2021. године и на износ од 5.000 евра исплати законску затезну камату почев од 22.01.2020. године до 22.06.2021. године, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом четвртим изреке, преиначена је одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 211.100,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом петим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђено решење Вишег суда у Ваљевоу П 39/21 од 06.10.2021. године. Ставом шестим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

По оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер су нижестепени судови одлуку о основаности тужбеног захтева донели уз примену материјалног права из чланова 510. став 1. и 132. став 2. ЗОО, које не одступа од примене права у предметима са тужбеним захтевом и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање). Имајући ово у виду, као и да тужена не указује на другачије одлуке другостепених судова или Врховног касационог суда, односно Врховног суда да се у конкретном случају ради о парници ради дуга, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, произилази да у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради дуга поднета је 23.06.2021. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 35.000 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужене недозвољена.

Околност што је другостепени суд преиначио одлуку о камати на главни дуг и одлуку о трошковима поступка не чини ревизију дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП с обзиром на то да ревизија изјављена против одлуке о камати и решења о трошковима поступка никада није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија у смислу члана 403. у вези са чланом 28. став 1. и 420. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић